

més en el cas de contagi recent, i segur (per exemple el cas d'un nen que té un germanet que conviu amb ell, malalt de diftèria) pot conve-
nir d'usar-lo per posar-lo momentàniament a aixopluc de la infecció.
La immunitat que ell confereix, és immediata, però és breu.

La vacuna antidiftèrica, no dona una immunitat tan ràpida, i per
tant no ens serveix pel cas del nen que cal posar a cobert d'una infec-
ció segura i immediata, però, en canvi, és duradora, suficientment du-
radora, perquè no calgui revacunar-lo més. Aquesta immunitat que
produeix la vacuna és d'una altra mena que la conferida pel sèrum an-
tidiftèric. La d'aquest darrer és transmesa pel sèrum d'un animal que
ha creat les substàncies antitòxiques de defensa i l'individu a qui nos-
altres l'injectem queda immunitzat d'una manera *passiva*. La de la
vacuna és, al contrari, feta per l'individu a qui vacunem. Cal que ell
la fabriqui, i d'ací que tardi un temps a aparèixer, però al cap d'unes
setmanes haurà obtingut una immunitat duradora, capaç de lluitar,
amb èxit, contra les toxines del bacil diftèric que eventualment po-
gués infectar-lo.

Aquesta vacuna és inofensiva; no dona reacció apreciable de cap
mena, i poden, i *deuen*, ésser vacunats tots els nens de més d'un any i
menys de 7. Es cert que hi ha un tant per cent de nens que tenen im-
munitat natural, i que no els caldria vacunar-se, però la prova a què
cal sotmetre'ls per despistar-los, és poc pràctica perquè sigui emprada
correntment, llevat en Asils o Maternitats, on es pot fer en gran escala,
i on l'estalvi de vacuna és un factor a tenir en compte. En ells la vacu-
na no causa cap perjudici, sinó que encara reforça i dona més segu-
retat a aquesta immunitat natural.

Hi ha diversos tipus de vacuna. La millor és l'*anatoxina de Ramon*
que no provoca cap reacció i vacuna en el més alt percentatge de casos.
Pot usar-se *instilació nasal*, en *fregues a la pell*, o bé *en injecció*. Cal
abandonar els dos primers mètodes, molt suggestius perquè no ocasio-
nen cap molestia als nens, puix els resultats obtinguts amb ells, dei-
xen de molt, de donar la seguretat del darrer.

La vacunació cal fer-la en 3 infeccions respectivament de 1/2 c. c.
de 1 c. c. i de 1 1/2 c. c. de vacuna antidiftèrica, separades una de l'al-
tra, de 18 a 21 dies. *L'edat ideal de vacunar els nens és a l'any.*

Declarada oficialment obligatoria, fa desaparèixer aquesta malal-
tia de les nacions civilitzades, com ha fet desaparèixer la vacuna anti-
variòlica, la verola.

Mentrestant, no és declarada obligatoria en el nostre país; cal que
els pares sàpiguen que és una falta greu negligir de vacunar els seus
fills contra una malaltia tan temible i tan fàcil d'evitar com és la dif-
tèria.